

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 565

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 iulie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 306 din 12 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 326 din 17 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.014. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrație publice, privind alocarea unor sume pentru cofinanțarea lucrărilor de investiții în vederea reabilitării sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a localităților conform Programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort”	8–9
1.054. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea componenței și a regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru analiza și soluționarea cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile, precum și de stabilire a documentației care însoțește cererea.....	10–13
1.120. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind aprobarea listei membrilor Comitetului pentru Audit Public Intern	14
2.384/C. — Ordin al ministrului justiției privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 306**

din 12 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 25.046/233/2014/a2 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.279D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, față de practica Curții Constituționale în această materie, formulează concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 50 din 6 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 25.046/233/2014/a2, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a dispus anularea cererii de chemare în judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece permit judecătorului să urmărească soluționarea cauzei exclusiv prin anularea cererii de chemare în judecată. S-a mai arătat că textul legal criticat este neconstituțional în măsura în care sancțiunea este anularea cererii și nu suspendarea judecării cererii pentru că partea nu s-a conformat dispoziției instanței.

6. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere exprimat în dosarele Curții Constituționale nr. 599D/2013, nr. 377D/2014 și nr. 729D/2014, acesta fiind în sensul constituționalității art. 200 din Codul de procedură civilă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 200 — *Verificarea cererii și regularizarea acesteia* din Codul de procedură civilă republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, se mai invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2014, Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 14 februarie 2014, Decizia nr. 26 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 4 aprilie 2014, sau Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014.

15. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că procedura prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. O astfel de procedură nu este de natură să afecteze însăși esența dreptului protejat, având în vedere că este însoțită și de garanția conferită de dreptul de a formula o cerere de

reexaminare prevăzută de art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Mai mult, instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției. Atât timp cât procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum prevede art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților. Totodată, Curtea a reținut că procedura regularizării cererii introductive are rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale. Procedura regularizării cererii introductive se întemeiază și pe soluția de principiu consacrată de art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia părțile trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea. Curtea a statuat că principiul accesului liber la justiție implică și adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, care să cuprindă cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 670 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2011).

16. Instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege. Mai mult, nerespectarea condițiilor prescrise pentru conformitatea cererii introductive de instanță nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță. Astfel, prevederile art. 200 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, dispunând asupra necesității comunicării în scris către reclamant a lipsurilor constatate în legătură cu cererea de chemare în judecată, cu mențiunea regularizării acestora în termenul stabilit, reprezintă o concretizare a

principiului rolului activ al judecătorului, tocmai în vederea asigurării accesului efectiv la justiție al titularului cererii. Mai mult, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii de anulare, împotriva acesteia se poate face cerere de reexaminare, solicitând motivat revenirea asupra măsurii anulării.

17. Procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al pârâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, precum și la asigurarea celerității procesului, permițând astfel o bună desfășurare a judecății într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și dispozitivul deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Distinct de cele arătate, Curtea apreciază că anularea cererii de chemare în judecată reprezintă un act de dispoziție al instanței, în respectarea principiului legalității consacrat de art. 7 alin. (2) din Codul de procedură civilă potrivit căruia „*Judecătorul are îndatorirea de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părților din proces*”.

20. Referitor la critica potrivit căreia textul legal criticat este neconstituțional în măsura în care sancțiunea este anularea cererii și nu suspendarea judecării, Curtea reține că dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură edictate de legiuitor în virtutea competenței sale constituționale conferite de art. 126 din Legea fundamentală prin care a fost reglementată o procedură care să asigure sesizarea instanței de judecată cu o cerere de chemare în judecată conformă cu cerințele prevăzute de lege.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 25.046/233/2014/a2 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 326

din 17 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8)
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Romanaș în Dosarul nr. 60/739/2014 al Curții Militare de Apel București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.520D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate Marius Romanaș a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.559D/2015, nr. 1.764D/2015, nr. 1.792D/2015, nr. 1.852D/2015, nr. 257D/2016, nr. 306D/2016 și nr. 313D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Doruleț Popa în Dosarul nr. 21.882/4/2015 al Judecătoriai Sectorului 4 București, de Ioan Rotărescu în Dosarul nr. 637/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, de Maiurgia Igantie în Dosarul nr. 15.844/325/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, de Sultana Ioana Stan în Dosarul nr. 12.468/193/2015 al Judecătoriai Botoșani — Secția penală, de Alexandru Aurelian-Andy Alexandrescu în Dosarul nr. 803/262/2015 (881/2015) al Judecătoriai Moreni, de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 790/46/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Andrei Ionuț Cocirlău în Dosarul nr. 4.448/207/2015 al Judecătoriai Caracal.

5. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 1.764D/2015 autorul excepției Ioan Rotărescu a depus note scrise prin care învederează Curții că nu s-a judecat cu părțile din dosar, în Dosarul nr. 1.792D/2015 autorul excepției de neconstituționalitate Ignatie Maiurgia a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia, iar în Dosarul nr. 1.852D/2015 partea Lucica Manole a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. De asemenea, în Dosarul nr. 1.852D/2015 autoarea excepției Ioana Sultana Stan a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător, iar în Dosarul nr. 306D/2016 autorul excepției Adrian Arvunescu a depus o cerere de preschimbare a termenului de judecată deoarece în ziua de 17 mai 2016 este citat într-o altă cauză aflată pe rolul Curții de Apel Pitești și o cerere de probatorii în cadrul căreia depune Încheierea nr. 36/F/CC/CP din 16 martie 2016 a Curții de Apel Pitești și solicită Curții Constituționale să ceară relații atât de la Curtea de Apel Pitești, cât și de la Curtea de Apel București și de la Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea întocmirii unor date statistice cu privire la procentul de admitere

a plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată dispuse de procuror din totalul plângerilor formulate.

7. Reprezentantul Ministerului Public se opune celor două cereri de acordare a unui nou termen de judecată și cererii de probatorii.

8. Curtea, având în vedere cererile de acordare a unui nou termen de judecată, în temeiul dispozițiilor art. 222 din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, dispune respingerea acestora motivat de împrejurarea că, în Dosarul nr. 1.852D/2015, de la data emiterii încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 10 noiembrie 2015, și până în prezent autoarea excepției a beneficiat de un interval suficient de mare pentru a face demersuri în vederea angajării unui avocat iar, în Dosarul nr. 306D/2016, autorul excepției putea adresa Curții de Apel Pitești o cerere similară. Mai mult potrivit dispozițiilor art. 49 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare al Curții Constituționale prezența părții în fața Curții nu este obligatorie. De asemenea, Curtea respinge și cererea de probatorii motivat de împrejurarea că datele statistice solicitate nu au relevanță în cauză.

9. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

10. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

11. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.559D/2015, nr. 1.764D/2015, nr. 1.792D/2015, nr. 1.852D/2015, nr. 257D/2016, nr. 306D/2016 și nr. 313D/2016 la Dosarul nr. 1.520D/2015, care a fost primul înregistrat.

12. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu mențiunea că, în Dosarul nr. 1.520D/2015 în care s-a dispus clasarea cauzei deoarece fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, s-ar putea pune în discuție existența sau nu a unei acuzații în materie penală. Cu toate acestea, având în vedere exigențele art. 2 pct. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție, excepția este neîntemeiată, deoarece dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 15 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 60/739/2014, **Curtea Militară de Apel București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.**

14. Prin Încheierea din 22 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 21.882/4/2015, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) teza întâi din Codul de procedură penală.**

15. Prin Încheierea penală nr. 104/CP/2015 din 28 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 637/57/2015, **Curtea de Apel**

Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.

16. Prin Decizia penală nr. 1.145/A din 9 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 15.844/325/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.**

17. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 12.468/193/2015, **Judecătoria Botoșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.**

18. Prin Încheierea din 15 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 803/262/2015 (881/2015), **Judecătoria Moreni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.**

19. Prin Încheierea din 9 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 790/46/2015, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.**

20. Prin Încheierea din 16 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.448/207/2015, **Judecătoria Caracal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.**

21. Excepția a fost ridicată de Marius Romanăș, de Constantin Doruleț Popa, de Ioan Rotărescu, de Maiurgia Igantie, de Sultana Ioana Stan, de Alexandru Aurelian-Andy Alexandrescu, de Adrian Arvunescu și de Andrei Ionuț Cocîrlău în dosarele de mai sus având ca obiect plângeri formulate împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

22. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, în apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, încheierea judecătorească de cameră preliminară prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva soluției de clasare dispusă de procuror nu poate fi contestată. S-a făcut trimitere la Hotărârea din 30 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Greco împotriva României*, paragraful 82, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că reclamantul a fost lipsit de dreptul de a i se examina cauza penală de către două grade de jurisdicție, cu încălcarea articolului 2 din Protocolului nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

23. **Curtea Militară de Apel București** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, statutul concret al petentului (auditor de justiție), ca și natura acuzației penale pe care o suportă, precum și imposibilitatea acestuia de a o combate — în fața judecătorului, într-o procedură publică, orală, nemijlocită și contradictorie — îl lipsesc pe acuzat de un proces echitabil, câtă vreme probele au fost administrate numai în stadiul urmăririi penale *in rem*, iar după continuarea urmăririi penale împotriva sa, petentul nu a avut posibilitatea de a contesta acuzațiile aduse, neobservându-se astfel regulile derivate din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la proporționalitatea și egalitatea armelor. Nici în fața judecătorului de cameră preliminară a primei instanțe aceste lacune n-au putut fi acoperite, deoarece în acest stadiu procesual reglementat de art. 341 alin. (6) din Codul de procedură penală, în cauza în care nu s-a pus în mișcare acțiunea penală, rezolvarea plângerii petentului nu îngăduie în fapt o judecată în ședință publică și nu permite părții interesate să solicite administrarea de probe în condițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. **Judecătoria Sectorului 4 București** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece accesul liber la justiție nu înseamnă că trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite

25. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului. De asemenea, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, sunt atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit art. 129 și art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, iar dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză.

26. **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, Judecătoria Botoșani — Secția penală și Judecătoria Moreni** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

27. **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu înlătură posibilitatea părților interesate de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă și imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative europene nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză, sens în care art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

28. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție nu sunt aplicabile în cauză. De asemenea, nici dispozițiile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au incidență în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. În plus, eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite prin art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

29. **Judecătoria Caracal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin soluția pe care o dispune, judecătorul de cameră preliminară nu judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire/netrimitere în judecată dispusă de procuror. În plus, exercitarea căilor de atac ar prelungi nejustificat judecarea definitivă a cauzelor, antrenând totodată cheltuieli materiale suplimentare pentru justițiabili. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în sensul că reglementarea căilor de atac constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

30. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

31. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul are prerogativa constituțională, prevăzută de art. 129 din Legea fundamentală, de a stabili căile de atac ce se pot exercita împotriva hotărârilor judecătorești. Pe de altă parte, nicio prevedere a Legii fundamentale nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin numeroase decizii, constatând compatibilitatea art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală cu prevederile art. 21 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Decizia nr. 139 din 12 martie 2015 și Decizia nr. 405 din 28 mai 2015). Mai face trimitere și la Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, paragrafele 25—27.

32. În Dosarul nr. 1.764D/2015, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, deoarece autorul acesteia nu a motivat-o, limitându-se la a indica temeuri constituționale și fără a arăta în ce constă incompatibilitatea reclamată și, în subsidiar, ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014).

33. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil consacrate de art. 21 din Legea fundamentală și art. 6 din Convenție, deoarece acestea nu prevăd obligativitatea regulii posibilității de exercitare a căilor de atac în orice fel de cauză, iar, conform art. 129 din Constituție, căile de atac se exercită în condițiile legii. Totodată, eliminarea de către legiuitor a căilor de atac în această procedură este determinată de nevoia de a asigura celeritatea procesului penal. În plus, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil.

34. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

35. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

36. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) cu denumirea marginală *Soluționarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „(8) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă.”

37. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, art. 52 alin. (1) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate și art. 129 referitor la *Folosirea căilor de atac*, precum și dispozițiile art. 6 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, art. 13 referitor la *Dreptul la un recurs efectiv* și art. 14 referitoare la *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 referitor la *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală* din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție.

38. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din

5 decembrie 2014, a statuat că judecarea plângerii fără participarea părților, subiecților procesuali principali și a procurorului contravine dreptului la un proces echitabil în componentele sale referitoare la contradictorialitate și oralitate, întrucât norma legală nu permite comunicarea către aceștia a documentelor care sunt de natură să influențeze decizia judecătorului și nu prevede posibilitatea de a discuta în mod efectiv observațiile depuse în fața instanței. Odată citate însă, toate părțile, inclusiv petentul, au posibilitatea să ia cunoștință despre desfășurarea procedurii în fața judecătorului de cameră preliminară și au dreptul să consulte toate documentele existente în dosarul cauzei, fiindu-le asigurate în acest fel toate drepturile și garanțiile procesuale pe care dreptul la un proces echitabil le presupune în faza procesuală analizată. Totodată, potrivit paragrafele 40 și 41 din decizia mai sus menționată s-a reținut că, așa cum rezultă din art. 341 alin. (2) din Codul de procedură penală, un exemplar al plângerii formulate este comunicat procurorului și părților. Or, ținând seama de art. 31 din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că persoana vătămată și suspectul, în calitate de subiecți procesuali principali, nu au posibilitatea de a-și face apărarea cu privire la susținerile petentului, deoarece acestora nu li se comunică un exemplar al plângerii. De asemenea, în situația în care nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală, subiecții procesuali principali sunt privați de dreptul la un proces echitabil prin aceea că necunoscând conținutul plângerii nu pot întreprinde niciun fel de demersuri în apărarea intereselor lor legitime. Așa fiind, a statuat Curtea, aceste neajunsuri pot fi acoperite în măsura în care judecătorul de cameră preliminară se va pronunța asupra plângerii în cadrul unei **proceduri contradictorii și orale**.

39. De asemenea, Curtea a mai constatat că un aspect fundamental al dreptului la un proces echitabil constă în faptul că urmărirea penală trebuie să aibă un caracter contradictoriu și să existe o egalitate a armelor între acuzare și apărare, sens în care prin absența dezbaterilor contradictorii petentul, partea civilă, partea responsabilă civilmente, suspectul sau persoana vătămată nu numai că nu poate, asemeni persoanei care a avut calitatea de inculpat, să formuleze cereri și să ridice excepții cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, dar nu poate contesta în niciun fel aceste cereri sau excepții, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. De aceea, în condițiile în care persoanele interesate ar fi citate ar avea posibilitatea să se prezinte la dezbateri și, prin urmare, ar putea beneficia de dreptul de a-și exprima opiniile și de a răspunde nu numai la aspectele relevate reciproc, dar și la eventualele întrebări ale judecătorului de cameră preliminară.

40. Prin urmare, suspectul beneficiază de posibilitatea de a contesta în fața unui judecător și în cadrul unui proces echitabil.

41. De asemenea, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 paragraful 25, Curtea a statuat că reglementarea cuprinsă în art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este constituțională, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că

părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimite în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

42. De asemenea, referitor la presupusa atingere adusă prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu sunt contrare principiului egalității în drepturi, deoarece instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare (a se vedea Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015, paragraful 16).

43. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

44. Distinct de acestea Curtea mai constată că autorii excepției ignoră faptul că în cazul soluțiilor de netrimite în judecată nu poate fi pusă în discuție existența unei vinovății care să impună dublul grad de jurisdicție în materie penală, întrucât aceasta, în acord cu art. 23 alin. (11) din Constituție, se stabilește numai printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare. Or, ordonanța procurorului prin care dispune o soluție de netrimite în judecată nu echivalează cu stabilirea unei vinovății. Mai mult, în acord cu art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară, în cadrul unei proceduri orale și contradictorii — a se vedea Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 —, poate admite plângerea și schimba temeiul de drept al soluției de clasare atacate, cu respectarea principiului *non reformatio in pejus*. Faptul că suspectul nu ar fi avut posibilitatea de a contesta acuzațiile aduse, întrucât probatoriul a fost

administrat numai în stadiul urmăririi penale *in rem*, și că nici în fața judecătorului de cameră preliminară nu a beneficiat de dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 6 paragraful 3) lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu reprezintă o problemă de constituționalitate, motiv pentru care Curtea constată că nu se poate admite însă ideea înfrângerii prezumției de constituționalitate ca urmare a aplicării unor dispoziții legale în contradicție cu legea ori cu principiile fundamentale.

45. În sfârșit, cu privire la invocarea jurisprudenței instanței de la Strasbourg, Curtea constată că Hotărârea din 30 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Greco împotriva României*, deși a statuat că a fost încălcat art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, a fost pronunțată în considerarea contextului legislativ particular existent la acea dată. În cauza respectivă, la data de 31 iulie 1985 procurorul a emis ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ. Ulterior, la data de 29 februarie 2000, bazându-se pe Decizia Curții Constituționale nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, prin care s-a statuat că „fiind vorba de acte și măsuri luate de procuror în cursul procesului penal, acestea trebuie să fie supuse nu numai controlului ierarhic, în cadrul Ministerului Public, dar și controlului din partea instanțelor judecătorești”, petentul s-a adresat instanțelor judecătorești. Or, așa cum rezultă din paragraful 86 al hotărârii, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a ajuns la concluzia afectării dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală, ținând cont de legislație și de practicile naționale pertinente la vremea faptelor, precum și de repercusiunile pe care le-au avut asupra procedurii penale îndreptate împotriva reclamantului.

46. Așa fiind, Curtea constată că în prezentele cauze situația este cu totul diferită, legislația națională permițând accesul părții interesate la controlul judecătorec.

47. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Romanaș în Dosarul nr. 60/739/2014 al Curții Militare de Apel București, de Constantin Doruleț Popa în Dosarul nr. 21.882/4/2015 al Judecătoriei Sectorului 4 București, de Ioan Rotărescu în Dosarul nr. 637/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, de Maiurgia Igantie în Dosarul nr. 15.844/325/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, de Sultana Ioana Stan în Dosarul nr. 12.468/193/2015 al Judecătoriei Botoșani — Secția penală, de Alexandru Aurelian-Andy Alexandrescu în Dosarul nr. 803/262/2015 (881/2015) al Judecătoriei Moreni, de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 790/46/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Andrei Ionuț Cocîrlău în Dosarul nr. 4.448/207/2015 al Judecătoriei Caracal și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții Militare de Apel București, Judecătoriei Sectorului 4 București, Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, Curții de Apel Timișoara — Secția penală, Judecătoriei Botoșani — Secția penală, Judecătoriei Moreni, Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Judecătoriei Caracal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind alocarea unor sume pentru cofinanțarea lucrărilor de investiții în vederea reabilitării sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a localităților conform Programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort”

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort” și înființarea Unității de management al proiectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) din Regulamentul privind implementarea programului „Termoficare 2006—2015 căldură și confort”, componenta de reabilitare a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 124/2012, ale Legii bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015,

luând în considerare aprobarea solicitărilor de finanțare de către Comisia interministerială de coordonare a Programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort”, conform Procesului-verbal nr. 22 încheiat la data de 22 iunie 2016,

în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă alocarea unor sume pentru cofinanțarea lucrărilor de investiții în vederea reabilitării sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a localităților conform Programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort”, potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Sumele prevăzute la art. 1 se transferă bugetelor locale de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 3. — Utilizarea sumelor se va face cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort” și înființarea Unității de management al proiectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 124/2012 pentru aprobarea Regulamentului privind implementarea programului „Termoficare 2006—2015 căldură și confort”, componenta de reabilitare a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

București, 13 iulie 2016.

Nr. 1.014.

ANEXĂ

Sume alocate pentru cofinanțarea lucrărilor de investiții în vederea reabilitării sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a localităților, conform Programului „Termoficare 2006—2020 căldură și confort”

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Denumirea obiectivului de investiții	Cofinanțare buget de stat — lei —
1.	Arad	Arad	1. Modernizare rețele termice aferente punctului termic PT 32 Alfa; 2. Modernizare rețele termice aferente punctului termic PT 2 Miron Costin.	5.462.766
2.	Argeș	Pitești	Reabilitarea și modernizarea rețelelor termice de distribuție a agentului termic și a unor rețele termice de transport din municipiul Pitești: 1. Rețele termice de transport str. 1 Decembrie 1918 — tronson racord CT 910 — racord Spitalul Județean Argeș; 2. Rețele termice de distribuție aferente PT 1005; 3. Rețele termice de distribuție aferente PT 1006.	2.751.482
3.	Bacău	Bacău	Dezvoltarea pieței de energie termică — racordarea la SACET a instituțiilor publice din municipiul Bacău — 39 obiective	455.418
4.	Bihor	Oradea	1. Reabilitarea bretelei de legătură dintre magistrala termică nr. 1 și magistrala termică nr. 5 pe străzile Grădinarilor, Cardinal Iuliu Hossu, Seleușului, Războieni și Căprioarei; 2. Sistem SCADA pentru monitorizarea și automatizarea a 125 puncte termice; 3. Modernizarea instalațiilor interioare, monitorizarea parametrilor și automatizarea din dispecerat a punctelor termice (27 puncte termice); 4. Monitorizarea parametrilor și controlul din dispecerat a datelor de funcționare a punctelor termice (20 puncte termice), municipiul Oradea.	16.966.758

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Denumirea obiectivului de investiții	Cofinanțare buget de stat — lei —
5.	Botoșani	Botoșani	Reabilitarea și modernizarea instalațiilor din punctul termic și a rețelelor termice secundare din ansamblul de locuințe „Miorița”	186.036
6.	Constanța	Cernavodă	1. Circuite secundare și puncte termice aferente extinderii rețelei de termoficare PT 7, PT 46 oraș Cernavodă, etapa II — racordarea la magistrala de termoficare urbană în vederea punerii în funcțiune; 2. Circuite secundare și puncte termice aferente extinderii rețelei de termoficare PT I.D. Chirescu, PT 35, PT 43, PT 45, extindere circuit agent primar str. Prelungirea Seimeni (între str. Prelungirea Victoriei și limita intravilan), oraș Cernavodă; 3. Racordarea la magistrala de termoficare urbană a PT35 și PT45, inclusiv mărirea capacității de transport pe tronsonul 119-217 din orașul Cernavodă.	13.895.552
7.	Galați	Galați	Reabilitare și modernizare puncte termice în municipiul Galați	1.785.952
8.	Giurgiu	Giurgiu	1. Modernizare rețea de transport agent termic și instalații de alimentare cu energie termică — rețea N. Titulescu — Liceul de Marină — Ramadan; 2. Modernizare rețea de transport agent termic și instalații de alimentare cu energie termică — zona parc Alei — zona Bulevardul 1907.	555.320
9.	Gorj	Motru	Achiziție, montaj și punere în funcțiune cazan de apă caldă cu anexe, având puterea termică de 3—4 Gcal/h, din producția de serie, echipat cu arzător pe CLU și posibilitatea de trecere pe gaze naturale	371.542
10.	Harghita	Miercurea-Ciuc	1. Reabilitarea întregului sistem de alimentare cu energie termică în municipiul Miercurea-Ciuc; 2. Introducerea unei capacități de cogenerare în zona centrală a municipiului Miercurea-Ciuc; 3. Instalare modul termic în blocul social pentru înlocuirea instalației interioare cu instalație cu distribuție pe orizontală; 4. Instalare module termice în cartierul Spicului în vederea promovării distribuției pe orizontală.	5.022.990
		Gheorgheni	Modernizare și extindere SACET în municipiul Gheorgheni	1.116.220
		Odorheiu Secuiesc	1. Îmbunătățirea sistemului de încălzire centralizat din municipiul Odorheiu Secuiesc, etapa I — Amenajare centrale termice de cartier pe biomasă și realocare cazane existente pe combustibil gazos; 2. Îmbunătățirea sistemului de încălzire centralizat din municipiul Odorheiu Secuiesc, etapa III — Finalizarea lucrărilor de modernizare a centralelor termice și a rețelelor termice prin folosirea punctelor termice de bloc.	4.367.609
11.	Hunedoara	Brad	1. Modernizare Punct Termic 2 și a rețelelor termice aferente — municipiul Brad, județul Hunedoara; 2. Modernizare Punct Termic 22 și a rețelelor termice aferente — municipiul Brad, județul Hunedoara.	1.128.669
12.	Suceava	Suceava	Reabilitarea sistemului de transport și distribuție a energiei termice în municipiul Suceava PT Parc, PT Obcini 4, PT Zamca 4	8.371.650
13.	Tulcea	Tulcea	Modernizare și monitorizare de la distanță a funcționării modulelor, punctelor și centralelor termice, cazanului de apă fierbinte și stației intermediare de ridicare a presiunii	1.977.017
14.	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	1. Reabilitare rețele termice și apă caldă de consum PT 22 Filipin—Ramura 2 (bl. D1, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D22, D23); 2. Reabilitare rețele termice și apă caldă de consum PT 2 Ostroveni—Ramura 4 (bl. C28 — sc. F+G, C29, C30, C31, C32 — sc. E+F, B12, Grădinița nr. 2, A8/1); 3. Reabilitare rețele termice și apă caldă de consum PT 38 Nord—Ramura 2 (bl. N4, N6, N7, N8, P3, P4).	1.860.366
15.	Vrancea	Focșani	Modernizarea și reabilitarea rețelei de transport a energiei termice în zonele: Piața Victoriei, str. Longinescu, str. Războieni din municipiul Focșani	1.224.653
TOTAL				67.500.000

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru aprobarea componenței și a regulamentului de organizare și funcționare
al Comisiei pentru analiza și soluționarea cererilor debitorilor
care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului
a unor bunuri imobile, precum și de stabilire a documentației care însoțește cererea**

În temeiul dispozițiilor art. 263 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În scopul soluționării cererilor debitorilor de stingere a unor creanțe fiscale prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile se constituie Comisia pentru analiza și soluționarea cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile, denumită în continuare *Comisie*, a cărei componență este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Comisia se organizează și va funcționa potrivit regulamentului de organizare și funcționare, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — Cuprinsul cererii și documentația care însoțește cererea privind stingerea creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor sunt stabilite în anexa nr. 3.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007 pentru aprobarea Procedurii privind stingerea creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte venituri datorate bugetului de stat și/sau a creanțelor reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 22 iunie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 5 iulie 2016.
Nr. 1.054.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA

**Comisiei pentru analiza și soluționarea cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale,
prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile**

Comisia are următoarea componență:

a) vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care coordonează activitatea de administrare — președinte

b) vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care coordonează activitatea de control — vicepreședinte

c) secretarul general al Ministerului Finanțelor Publice — vicepreședinte

d) secretarul general al Agenției Naționale de Administrare Fiscală — vicepreședinte

e) directorul general al Direcției generale juridice din Ministerul Finanțelor Publice — membru

f) directorul general al Direcției generale de legislație Cod procedură fiscală, reglementări nefiscale și contabile din Ministerul Finanțelor Publice — membru

g) directorul general al Direcției generale de legislație și reglementare în domeniul activelor statului din Ministerul Finanțelor Publice — membru

h) directorul general al Direcției generale de reglementare a colectării creanțelor bugetare din Agenția Națională de Administrare Fiscală — membru

i) directorul general al Direcției generale juridice din Agenția Națională de Administrare Fiscală — membru

j) directorul general al Direcției generale coordonare inspecție fiscală din Agenția Națională de Administrare Fiscală — membru

k) directorul general al Direcției generale de buget și contabilitate din Agenția Națională de Administrare Fiscală — membru

l) directorul general al direcției generale regionale a finanțelor publice, directorul general al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București sau directorul general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz — membru*

m) specialist în evaluarea bunurilor, din cadrul structurilor organului fiscal central, desemnat de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală — membru**

* Participă în ședințele Comisiei și are calitatea de membru al acesteia în cazul analizării și soluționării unor cereri ale debitorilor ale căror obligații fiscale sunt în competența de administrare a direcției, precum și a unităților subordonate acesteia.

** Acest specialist are calitatea de membru în Comisie până la contractarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit legii, a unui serviciu de evaluare care va prelua atribuțiile acestuia.

REGULAMENT**de organizare și funcționare al Comisiei pentru analiza și soluționarea cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile****ARTICOLUL 1****Dispoziții generale**

(1) Comisia prevăzută la art. 1 din ordin este condusă de președinte. Președintele Comisiei este vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care coordonează activitatea de colectare a veniturilor bugetare.

(2) În cazul în care președintele Comisiei nu este prezent, atribuțiile acestuia vor fi îndeplinite de către vicepreședintele Comisiei care are funcția de vicepreședinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și care coordonează activitatea de control.

(3) În cazul absenței oricărui membru al Comisiei, atribuțiile acestuia vor fi îndeplinite de către înlocuitorul său de drept.

(4) Pentru ducerea la îndeplinire de către Comisie a atribuțiilor ce îi revin, se înființează în cadrul Direcției generale de reglementare a colectării creanțelor bugetare un secretariat tehnic compus din 4 persoane din structura acestei direcții.

(5) Evidența cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile, transmise de direcțiile generale regionale a finanțelor publice sau de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, se ține de către secretariatul tehnic într-un registru special.

ARTICOLUL 2**Funcționarea Comisiei**

(1) Comisia pentru analiza și soluționarea cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile, își desfășoară activitatea în ședințe de lucru.

(2) Comisia se va întruni ori de câte ori este cazul, la convocarea președintelui acesteia, comunicată prin grija Secretariatului tehnic.

(3) Ordinea de zi a ședinței va fi comunicată membrilor Comisiei odată cu convocarea.

(4) Cererile prezentate în cadrul ședinței de lucru vor fi analizate de Comisie având în vedere documentația depusă în susținerea acestora.

(5) Comisia va decide modul de soluționare a cererilor debitorilor pe baza documentației depuse și în conformitate cu dispozițiile legale. Asupra celor discutate și hotărâte de Comisie se încheie, prin grija Secretariatului tehnic al Comisiei, un proces-verbal.

(6) Procesul-verbal se semnează de toți membrii prezenți ai Comisiei sau de înlocuitorii de drept ai acestora.

(7) Comisia este legal constituită dacă sunt prezenți jumătate plus unu din numărul membrilor acesteia, cu prezența obligatorie a președintelui sau a vicepreședintelui care îndeplinește atribuțiile președintelui în lipsa acestuia.

(8) În situația în care membrii Comisiei au opinii divergente privind modul de soluționare a cererii, acestea vor trebui să fie motivate și se vor consemna în procesul-verbal ca opinii separate.

(9) Comisia decide legal asupra modului de soluționare a cererilor, cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

(10) În situația în care se înregistrează egalitate între numărul de voturi pentru și numărul de voturi împotriva, președintele Comisiei are dreptul de a decide asupra modului de soluționare a cererii debitorului.

ARTICOLUL 3**Atribuțiile Comisiei**

Comisia are următoarele atribuții:

a) analizarea cererilor debitorilor care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile care fac obiectul procedurii de dare în plată, având în vedere următoarele date și documente:

1. documentația care însoțește cererea, astfel cum aceasta este prevăzută în anexa nr. 3 la ordin;

2. extras de carte funciară, în original, din care să rezulte dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile care fac obiectul cererii de dare în plată, precum și faptul că bunurile imobile nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini, emis de biroul de carte funciara în a cărui rază teritorială se află acestea, precum și actele care să ateste dreptul de proprietate al debitorului și care au stat la baza înscrierii bunurilor imobile în cartea funciară, prezentate în forma prevăzută de lege;

3. solicitarea din partea unei instituții publice pentru preluarea în administrare a bunurilor imobile care fac obiectul cererii de dare în plată;

4. existența acordului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice ori al Ministerului Sănătății, în cazul în care debitorul solicită prin cerere stingerea prin dare în plată a contribuțiilor sociale care se fac venit la bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale și/sau bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, după caz;

5. eficiența aplicării modalității de realizare a creanțelor fiscale prin dare în plată, față de alte modalități de stingere prevăzute de lege;

6. impactul reglementărilor legale în vigoare privind retrocedarea proprietății, în măsura în care acesta poate fi prevăzut;

7. cheltuielile necesare, după caz, estimate de către instituția solicitantă a bunului imobil ce urmează a fi trecut în proprietatea publică a statului, pentru transformarea acestuia în sediu sau spațiu corespunzător desfășurării activității;

8. eficiența aplicării acestei modalități de stingere a creanțelor fiscale, rezultată din compararea creanțelor fiscale stinse prin această modalitate, la care se adaugă eventualele cheltuieli de amenajare — refuncționalizare, cu cheltuielile necesare unei noi construcții sau achiziții;

9. avizele obținute de la direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, conform competențelor specifice fiecăreia dintre acestea, ce vor fi transmise secretariatului tehnic în termen de 10 zile de la solicitarea acestora;

10. avizul administratorului special în cazul cererilor debitorilor persoane juridice la care s-a instituit administrarea specială;

b) analizarea cererilor debitorilor persoane juridice pentru care s-a deschis procedura insolvenței, transmise de către administratorul sau lichidatorul judiciar, privind stingerea creanțelor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin dare în plată, având în vedere următoarele:

1. existența unei încheieri sau a unei sentințe judecătorești de deschidere a procedurii insolvenței;

2. acordul membrilor adunării creditorilor privind trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile libere de sarcini în contul creanțelor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înscrise în tabloul creditorilor, fie ca o măsură în cadrul planului de reorganizare judiciară, fie ca o modalitate de atribuire a unui bun în contul creanței în cadrul lichidării;

3. existența unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a bunurilor imobile respective;

4. existența dreptului de proprietate al debitorului asupra bunurilor imobile care fac obiectul dării în plată;

5. avizul administratorului sau al lichidatorului judiciar, după caz, asupra existenței dreptului de proprietate al debitorului asupra bunurilor imobile, precum și pentru inexistența unor cereri de revendicare și restituire, potrivit legii;

6. bunurile imobile nu fac obiectul unor cereri de revendicare și restituire, potrivit legii;

c) solicitarea completării documentației în susținerea cererii cu alte date și documente, pe care le consideră necesare în fundamentarea solicitării debitorului și luarea deciziei;

d) deciderea modului de soluționare a fiecărei cereri prin aprobarea sau respingerea acesteia. Comisia poate respinge cererile debitorilor în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public sau poate revoca decizia de aprobare a cererii de dare în plată formulate de debitor, cu înștiințarea acestuia, în cazurile prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

e) soluționarea contestațiilor persoanelor care se consideră lezate în drepturile lor prin emiterea deciziilor de aprobare/respingere ori revocare a cererilor de dare în plată formulate de debitori;

f) solicitarea de puncte de vedere ale direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau altor instituții și autorități publice pentru lămurirea cauzelor care fac obiectul contestațiilor.

ARTICOLUL 4

Atribuțiile Secretariatului tehnic

Secretariatul tehnic are următoarele atribuții:

a) organizarea evidenței cererilor debitorilor transmise de direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sau de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, care solicită stingerea unor creanțe fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile, a proceselor-verbale încheiate cu ocazia fiecărei ședințe de lucru a Comisiei, a deciziilor de aprobare/respingere/revocare a cererilor debitorilor, a deciziilor de soluționare a contestațiilor și a deciziilor de îndreptare a erorilor materiale emise de Comisie, a adreselor prin care se comunică deciziile Comisiei, precum și a altor acte emise de Comisie și asigurarea arhivării acestora;

b) verificarea, la primirea cererii, dacă aceasta, precum și documentația în susținere ce o însoțește cuprind datele și/sau documentele prevăzute în anexa nr. 3 la ordin și dacă se respectă prevederile legale în vigoare referitoare la executarea silită a creanțelor fiscale, dacă este cazul, pe baza referatului și a actelor de executare transmise de direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sau de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz;

c) verificarea semnării de către directorul general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau de către directorul general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, a adresei de înaintare a cererii și a documentației în susținere, precum și a punctului de vedere și

a propunerii de soluționare, comunicate Direcției generale de reglementare a colectării creanțelor bugetare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

d) solicitarea, prin Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, dacă este cazul, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice sau Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, de completare a documentației în baza prevederilor din anexa nr. 3 la ordin, sau a avizelor direcțiilor de specialitate prevăzute la art. 3 lit. a) pct. 9 și lit. f) ori la propunerea Comisiei, după caz;

e) restituirea, prin Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, în cazurile prevăzute de lege ori în situația când Comisia hotărăște aceasta, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice sau Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, a cererii însoțite de documentația aferentă;

f) solicitarea și urmărirea comunicării avizelor de către direcțiile de specialitate prevăzute la art. 3 lit. a) pct. 9 și lit. f);

g) întocmirea, pentru fiecare cerere ori contestație, a unei note de prezentare, pe baza cererii, a documentației comunicate și a punctului de vedere comunicat de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sau de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, a avizelor transmise de direcțiile de specialitate prevăzute la art. 3 lit. a) pct. 9 și lit. f);

h) convocarea în scris a membrilor Comisiei cu cel puțin două zile anterior datei stabilite de către președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz, pentru ședința de lucru;

i) întocmirea deciziilor de aprobare/respingere a cererilor debitorilor, a deciziilor de revocare, a deciziilor de aprobare, a deciziilor de soluționare a contestațiilor și a deciziilor de îndreptare a erorilor materiale, pe baza celor hotărâte de către Comisie. Aceste decizii se emit în termen de 10 zile de la data ședinței de lucru.

ARTICOLUL 5

Deciziile Comisiei

(1) Deciziile Comisiei se semnează de președintele acesteia sau de vicepreședintele prevăzut la art. 1 alin. (2), după caz, și sunt alcătuite din trei părți: preambul, temei legal și dispozitiv.

(2) Prin grija Secretariatului tehnic, decizia se emite, de regulă, în 5 exemplare, cu valoare de original, care sunt semnate de președintele ori vicepreședintele Comisiei, după caz. Unul dintre exemplare se va arhiva de către Secretariatul tehnic. Acesta va fi semnat de toți membrii sau de persoanele desemnate de membrii Comisiei, prezenți în ședința Comisiei. În cazul în care bunurile imobile pentru care Comisia a decis trecerea în proprietatea publică a statului urmează a fi preluate în administrare de mai multe instituții publice solicitante, pentru fiecare dintre acestea se emite câte o decizie.

(3) Decizia întocmită conform alin. (2) se comunică prin Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, astfel:

a) 1 exemplar debitorului;

b) 2 sau mai multe exemplare, în cazul în care sunt mai multe instituții publice solicitante, către direcția generală regională a finanțelor publice în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al debitorului sau către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, care vor transmite câte un exemplar al deciziei organului fiscal competent, precum și instituțiilor publice solicitante;

c) 1 exemplar Direcției generale de legislație și reglementare în domeniul activelor statului.

Cererea și documentația care însoțește cererea privind stingerea creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor

ARTICOLUL 1

Dispoziții referitoare la cererea privind stingerea creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor

Cererea debitorului va cuprinde în mod obligatoriu date referitoare la:

- a) datele de identificare ale debitorului;
- b) date privind structura capitalului social, a asociaților ori a acționarilor, după caz, precum și volumul și natura creanțelor fiscale, pe bugete, din care pe debite principale și accesorii;
- c) în cazul debitorului garant volumul și natura creanțelor fiscale asumate, pe bugete, din care pe debite principale și accesorii;
- d) mențiunea că în volumul creanțelor prevăzute la lit. b) și c) nu sunt cuprinse și creanțe cu reținere la sursă și accesoriile aferente acestora;
- e) titlurile executorii în temeiul cărora sunt urmărite prin executare silită bunurile imobile care fac obiectul cererii, dacă este cazul;
- f) bunurile imobile, pentru care se solicită trecerea în proprietatea publică a statului, denumirea, datele de identificare a acestora, precum și o scurtă descriere și mențiunea respectării obiectului dării în plată potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- g) mențiunea debitorului/debitorului garant persoană juridică referitoare la taxarea sau scutirea cu/de TVA a operațiunii de transfer al proprietății bunului imobil prin dare în plată, în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- h) mențiunea cu privire la actele doveditoare ale dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile respective;
- i) acordul expres al debitorului/debitorului garant privind prețul de evaluare al bunurilor imobile, stabilit de experți evaluatori proprii sau de experți evaluatori independenți, în conformitate cu prevederile art. 232 din Codul de procedură fiscală;
- j) în cazul debitorului/debitorului garant persoană juridică valoarea de inventar a bunurilor imobile, evidențiată în contabilitate, reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare;
- k) mențiunea debitorului/debitorului garant că a luat cunoștință despre valoarea la care se face stingerea creanțelor fiscale stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;
- l) mențiunea debitorului/debitorului garant că bunurile imobile nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini și că nu fac obiectul unor cereri privind retrocedarea proprietății sau al altor litigii, cu precizarea documentelor doveditoare;
- m) mențiunea debitorului/debitorului garant că bunurile imobile nu sunt aduse ca aport în cadrul unei asocieri în participațiune, aport la capitalul social al unei societăți și/sau nu sunt închiriate, concesionate, arendate;
- n) mențiunea debitorului/debitorului garant că pe numele său nu există cereri sau nu a fost deschisă procedura insolvenței și că nu se află în administrare specială, potrivit legii;
- o) acceptul debitorului/debitorului garant cu privire la compensarea diferenței, potrivit legii, în cazul în care valoarea bunului imobil, determinată potrivit lit. k), este mai mare decât creanța fiscală pentru care se solicită stingerea prin dare în plată;
- p) semnătura reprezentantului legal al debitorului/debitorului garant persoană juridică.

ARTICOLUL 2

Documentația care însoțește cererea privind stingerea creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile proprietate a debitorilor

La cerere se anexează:

- a) copii legalizate de pe actele care atestă dreptul de proprietate al debitorului/debitorului garant asupra bunurilor imobile pentru care acesta solicită trecerea în proprietatea publică a statului;
- b) extras de carte funciară, în original, emis în condițiile legii, la data depunerii cererii, de biroul de carte funciară din cadrul oficiului de cadastru și publicitate imobiliară în a cărui rază teritorială se află bunul imobil, din care să rezulte că acesta nu este grevat de drepturi reale și de alte sarcini;
- c) documentul încheiat în formă autentică prin care debitorul garant își asumă obligația de plată a debitorului;
- d) raportul de evaluare întocmit de un expert privind bunurile imobile care fac obiectul dării în plată;
- e) documentul emis de instituțiile abilitate, din care să rezulte că bunurile imobile nu fac obiectul unor cereri privind retrocedarea proprietății sau al altor litigii;
- f) în cazul debitorului/debitorului garant persoană juridică, copii de pe fișa mijlocului fix și de pe balanța analitică a mijloacelor fixe;
- g) certificat constatator eliberat de oficiul registrului comerțului din care să rezulte că pe numele debitorului/debitorului garant persoană juridică nu sunt înscrise mențiuni cu privire la declararea stării de insolvență;
- h) acordul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice ori al Ministerului Sănătății, după caz, referitor la stingerea prin dare în plată a contribuțiilor sociale care se fac venit la bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale ori bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, după caz;
- i) declarație pe propria răspundere a debitorului/debitorului garant din care să rezulte că bunurile imobile nu sunt aduse ca aport în cadrul unei asocieri în participațiune, aport la capitalul social al unei societăți și/sau nu sunt închiriate ori concesionate, închiriate, arendate;
- j) declarație pe propria răspundere a debitorului/debitorului garant din care să rezulte că pe numele acestuia nu există cereri sau nu a fost deschisă procedura insolvenței sau că nu se află în administrare specială, potrivit legii;
- k) declarație pe propria răspundere a debitorului/debitorului garant, potrivit căreia bunurile imobile nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini și că nu fac obiectul unor cereri privind retrocedarea proprietății;
- l) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că la data depunerii cererii bunurile imobile care fac obiectul solicitării de dare în plată sunt proprietate a debitorului/debitorului garant.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

privind aprobarea listei membrilor Comitetului pentru Audit Public Intern

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (8) și art. 3 alin. (3) din Normele privind modul de nominalizare a membrilor Comitetului pentru Audit Public Intern, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 235/2003, având în vedere art. 5 din Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se constată încetarea calității de membru în Comitetul pentru Audit Public Intern a următoarelor persoane:

— Voicu Diana Marielissa, numită pe poziția de expert în sisteme informatice;

— Vatră Nicușor, numit pe poziția de expert în sisteme informatice;

— Magetz Magdalena, numită pe poziția de specialist cu înaltă calificare în domeniul auditului public intern;

— Popescu Maria, numită pe poziția de director al Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern;

— Cuhutencu Ion, numit pe poziția de specialist cu înaltă calificare în domeniul auditului public intern;

— Mihăilescu Ion, numit pe poziția de președinte al Camerei Auditorilor Financiari din România;

— Gisberto Alberta Georgeta, numită pe poziția de expert în contabilitate publică;

— Bogheanu Aurelian, numit pe poziția de specialist cu înaltă calificare în domeniul auditului public intern.

Art. 2. — Începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentului ordin componența Comitetului pentru Audit Public Intern este cea prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 18 iulie 2016.
Nr. 1.120.

ANEXĂ

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

L I S T A

membrilor Comitetului pentru Audit Public Intern

Nr. crt.	Numele și prenumele	Calitatea
1.	Președinte Camera Auditorilor Financiari din România	prin efectul legii
2.	Director Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern	prin efectul legii
3.	Neamțu Horia	profesor universitar
4.	Constantin Nicolae	specialist în domeniul auditului public intern
5.	Botea Daniel	expert în domeniul juridic
6.	Gisberto Alberta	profesor universitar
7.	Bercea Florian	expert în contabilitate publică

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești**

În conformitate cu prevederile art. 15 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare,

în temeiul dispozițiilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect:

a) acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016;

b) acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din instituțiile pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2016.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii, prevăzute la art. 1, se realizează eşalonat, în 5 tranșe, potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) vor fi achitate de ordonatorii de credite conform eşalonării prevăzute la alin. (1), actualizate, fiecare în parte, cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

(3) La sumele actualizate în condițiile alin. (2) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.

Art. 3. — (1) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor terțiari de credite vor transmite datele aferente plății tranșei stabilite la art. 15 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, pe alineatele clasificăției economice, ordonatorilor de credite care le asigură finanțarea.

(2) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor secundari de credite vor centraliza datele primite de la ordonatorii terțiari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul propriu și le vor transmite Direcției financiar-contabile din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Direcția financiar-contabilă din cadrul Ministerului Justiției va centraliza datele primite de la ordonatorii secundari și terțiari de credite finanțați prin bugetul Ministerului Justiției și va propune Ministerului Finanțelor Publice modificările corespunzătoare pentru bugetul pe anul în curs și pentru proiectul de buget pe anii următori.

Art. 4. — În vederea alocării fondurilor publice necesare aplicării prevederilor art. 15 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, propunerile ordonatorilor secundari și terțiari de credite se transmit potrivit calendarului bugetar prevăzut de legislația în vigoare.

Art. 5. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute la art. 1 se efectuează de instituția angajatoare, pe bază de state nominale, altele decât cele pentru plata salariilor/indemnizațiilor.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari.

Art. 6. — Ordonatorii secundari și terțiari de credite din cadrul Ministerului Justiției au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Monica Dragomir,
secretar general adjunct

București, 23 iunie 2016.
Nr. 2.384/C.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

